

ROMANIA LIBERA

APARE IN TOATE ZILELE

ABONAMENTELE :

In Capitală : Pentru 1 an 30 lei ; 6 luni 15 lei ; 3 luni 8 lei.
In Districte : " 1 an 36 lei ; 6 luni 18 lei ; 3 luni 10 lei.
In Străinatate : " 1 an 48 lei ; 6 luni 24 lei ; 3 luni 12 lei.

Director : D. AUG. LAURIAN

Pentru Abonamente, Anunțuri și Reclame a se adresa :

In România : La administrațiune, Passagiul Român, No 3 bis, București ; și la corespondenții ziarului din județe.
In Paris : La Société Havas, place du Bourse, 8.
In Viena : La Heinrich Schalek, I. Wollzeile, 14. Biroul central de anunțuri pentru Austro-Ungaria.
In Hamburg : La Adolf Steiner, Gänsemarkt, 58. Biroul central de anunțuri pentru Germania.

ANUNCIURILE :

Linia mică pe pagina IV 30 bani.
Reclame pe pagina II a 5 lei. — Reclame pe pagina III a 2 lei.
Scrisorile nefrancate se refușă. — Articollii nepublicați nu se înapoiază.
Pentru inserții și reclame, redacțiunea nu este responsabilă.

STIRI TELEGRAFICE

din ziarele streine

Cracovia, 19 Iulie.

Un ucuz imperial, publică o nouă ordine de familie a Casei Romanoff și a familiilor prințare înrudite cu densa.

Bruzela, 18 Iulie.

Plecarea ducelui d'Aumale va fi mâine; perechea regală belgiană îl însoțește până la Ostende.

Rușiuk, 18 Iulie.

S'a terminat cercetarea contra celor 16 persoane, care au participat la complotul contra vieții prințului Alexandru al Bulgariei în Burgas și în zilele următoare va fi judecata definitivă. Cel arestat, 13 Munteengren și doi Ruși sunt la închisoare. Șefii complotului căpitanu rus Nabokoff, se află în casa consulatului rus din Burgas. În zilele din urmă s'au mai făcut arestări în Burgas, ce par a sta în legătură cu aceiași afacere.

Sofia, 19 Iulie.

Partizanii lui Zankow convocaseră poporația din Sofia pentru astăzi într'un meeting, spre a o câștiga pentru combaterea guvernului. Au venit mulți locuitori, dar toți erau partizani ai guvernului, așa că oamăni lui Zankow s'au văzut, nevoiți să părăsască repede meetingu. Intrunirea a luat apoi o rezoluție, în care se blamează asupra intrigele presei lui Zankow din Bulgaria și Rumelia contra prințului Alexandru.—Prințul Wasilickoff, unu din șefii comitetelor panslaviste din Petersburg, se află acum în Rumelia sub pretext de îngrijii pentru zidirea bisericii în memoria celor căzuți în strimtoarea de la Șipka.

London, 19 Iulie.

Ca un ce absolut sigur este numai hotărârea lui Gladstone de a se retrage înainte de intrunirea parlamentului, ceea-ce va fi poate Joi. Mai puțin sigur este, dacă marchizul Salisbury va primi să formeze noul cabinet, în cazul când Hartington va refușă de a intra în minister. E îndoiială, dacă regina va chema mai întâi pe Salisbury și se vorbește că fiind densu premier nu va avea și oficiu de externe. Cu toate șgomotele și conjecturile nu se știe pozitiv, că lordul Hartington să se fi hotărât deja definitiv. Adevărat este, că a declarat, că preferă a sprijini cabinetul Salisbury, de cât să intre în el. Orice alte știri despre Hartington și Gladstone sunt apocriefe.

New-York, 19 Iulie.

Decretul președintelui Cleveland în privința funcționarilor zice, că șefii de departamente au crezut de cuvință a îndemna pe toți funcționarii, să se ferească de a abuză de pozițiunile lor oficiale pentru intrinsele politice în localitățile în care se găsesc. Ca funcționarii ei n'au dreptul să dicteze membrilor partidelor politice ce au să urmeze sau să paralizeze libertatea de acțiune în interiorul partidelor prin metode și practice, ce au nimicit toate scopurile folositoare și justificate ale unei organizațiuni de partidă. Influența funcționarilor nu trebuie să se resimtă la alegeriile primare ale partidelor pentru numirea delegațiilor la convențiuni. Interesarea personală și participarea funcționarilor la politică nu se condamnă de loc. Nu vrea cineva să le ia dreptul, nici să le răpească votul, dar drepturile lor precum și datoriile către partidă lor nu au devenit mai mari prin împrejurarea că ocupă un post.

Paris, 19 Iulie.

Ministrul Freycinet a avut o convorbire cu ambasadorul francez din Berlin, d. de Courcel. Acesta stăruie în hotărârea sa de a și da demisiunea, dar e dispus a sta în postul său până în Octombrie și a se întoarce cât mai curând la Berlin.

Paris, 19 Iulie.

În sferile guvernamentale se regretă prea mult respingerea de către Cameră a convențiunii de navigațiune cu Italia. Camera nu s'a gândit bine nici la urmările economice, nici politice ale votului ei. Guvernul e decis să înceapă din nou cât mai curând negocierii pentru încheierea convențiunii și de astă dată speră cu siguranță să ajungă la un rezultat favorabil.

Triest, 19 Iulie.

Astăzi până seara n'a fost nici un cas de holeră. În zilele din urmă au fugit din Triest 22,000 persoane. O parte din trupele garnizoanei de aici a fost dislocată din casarme și instalată în casarme interimare; altă parte va bivua în tabere de corturi.

Serviciul telegrafic al „României Libere“

— 21 Iulie, 1886. —

Viena, 21 Iulie.

Din Sofia se anunță : Acum câte-va zile Voivodul macedonean Babadjan a fost oaspele consulului rus de aici. Acesta a propus lui Babadjan, care mal de multe ori s'a distins în ultimul răboiu serbo-bulgar, ca în schimb unei recompense bune să organizeze mai multe bande, să le conducă în Macedonia, unde să provoace o răscoală. Cât privește mijloacele materiale, i s'a spus lui Babadjan să viziteze pe o rudă a lui Drăgan Zankow și să se înțeleagă cu dînsul. Puțin timp în urma acestora Babadjan cu mai mulți alți șefi macedoneni au dispărut din Sofia.

Sobrania a însărcinat o comisiune ca să examineze convențiunea relativă la linia ferată Rușiuk-Varna. Ministrul de justiție dându-și demisiunea a trecut în opoziție.

Belgrad, 21 Iulie.

Regele a declarat unei delegațiuni de deputați, că recunoaște trebuința modificării constituțiunii, dar mai înainte deputații trebuie să dea dovezi toți, că nu au în vedere de cât interesele Statului.

Marsilia, 21 Iulie.

Ieri seara au fost aici demonstrațiuni înaintea biroului de redacție a ziarului reacționar *Soleil du Midi*, pentru că redacția numitelor fol expuse la ferestrele iluminate o depeșă asupra intențiunii lui Bazaine de a și revizui procesul. Mulțimea îndrăjită a spart cu pietri ferestrele localului de redacție. O piatră a lovit lampa din birou, a răsturnat-o și s'a produs un foc, care însă a putut fi stins îndată.

S'au arestat cinci persoane ; stradele au fost cutreerate de patrulare până la 2 ore noaptea.

A se vedea ultime știri pe pag. III-a.

BUCUREȘCI, 10 IULIE

Rapoartele membrilor consiliului sanitar superior, depuse în urma inspecțiunilor din anul trecut și publicate acum în *Monitorul oficial*, au început să preocupe presa.

De și această preocupare este datorită poate mai mult împrejurării stagiunii moarte, de cât însemnătății obiective a lucrului, totuși publicul ar trebui să i dea multă atențiune.

Sănătatea e bunul de căpetenie al individului, e bunul de căpetenie al unei societăți. La sănătate trebuie să ținem în întâia linie, căci cine e sănătos se poate desvolta moralicește, poate aspira la cucerirea celor-alte bunuri. Fără dinsa viața este un chin, toate cele-alte bunuri sunt zădărnici; nici nu le putem dobândi cu înlesnire, nici nu putem să ne folosim de dînsele.

Și sănătatea a fost mult timp neglijată în societatea noastră; rapoartele de acum ale medicilor dovedesc, că este încă mult de făcut pentru igiena publică din sate și din orașe, pentru igiena stabilimentelor unde ne cresc copiii, unde funcționează oamenii virsnici, unde sufer bolnavii. Școale, spitale, cazărmi, închisori, cancelarii, fabrici, abatorii, strade, etc., sunt în mare parte focare de infecțiune care înbolnăvesc naturile sănătoase, distrug organismele suferinde.

Această anchetă a oamenilor competenți, cari cutreieră jude-

le, este prețioasă, căci ea ne spune unde ne găsim, va deștepta îngrijirea publică, va sili, sperăm, o lucrare de îndreptare.

Când atingeam aceste lucruri și condennam puțină grijă a organelor administrative de sănătatea publică, eram taxați de opozanți cari exagerează răul, pentru a compromite stăpânirea. Așa suntem noi de priuși a califica pe toți adversarii, care ne spun de multe-ori adevărul.—Acuma, credem că rapoartele oamenilor de știință, cari măi toți fac parte din partidul guvernamental, n'au să măi fie calificate de spirit de opozițiune, care exagerează și calumniază pentru a compromite firma de la putere.

Natural că nu vom căuta să inovinováim pe miniștri de starea în care se găsește igiena publică. Nu poate omul să facă tot ce vrea într'o clipă, printr'un decret. Trebuie timp, bani și lucrare multă. Să se înceapă însă lucrarea cu serioșitate. Consiliul medical superior are o chemare însemnată în această lucrare. Să arate, să ceară, să stăruiască pe lângă guvern pentru măsurile necesare. Și când i se vor refuza mijloacele, atunci răspunderea va cădea asupra celor ce rămân nepăsători la cerințele acestui corp.

Înapoierea, în care ne găsim și în această privință, eși are explicarea sa în deprinderile de a lucra de până acum.

În măi toate oamenii noștri politici, din așa numita epocă a deșteptării naționale, au luat-o d-a'ndoașele. Lipsiți de cultură serioasă, ei au început cu frământările de caracter constituțional, și în aceste frământări și-au consumat măi toată activitatea lor. Așa că astăzi ne găsim cu o Constituțiune destul de înaintată, dar foarte îndărât și cu igiena, și cu cultura, și cu economia, și cu întreaga funcționare a aparatului nostru administrativ. Aci trebuie muncă serioasă și măi multă competență decât în toate cestiunile de caracter curat constituțional.

Cum să faci un spital, în toate condițiunile trebuincioase pentru a putea funcționa bine, cum să faci o școală, cum să organizezi comuna, etc., sunt cestiuni cu mult măi grele, cari reclamă măi multă capacitate, de cât combinarea Constituțiunii celei măi progresiste.

Prin rapoartele lor, medicii deșteaptă atențiunea guvernului și a țerii asupra unei condițiuni însemnate a vieții noastre. Le mulțumim, după cum mulțumitorii trebuie să fim către toți aceia cari încearcă a deștepta conștiința publică asupra slăbiciunilor societății românești. Fie acum, ca pasul făcut să și ajungă ținta dorită. Din parte-ne suntem siguri că, atunci când societatea românească va fi măi sănătoasă, toate au să meargă cu mult măi bine de cât merg acum.

CRONICA ZILEI

Ieri a fost senin măi în toată țara : n'a ploat de cât la Rimnicu-Sărăt și la Riu Vadului.

Oficioasele desmint șgomotul ca prim-ministru ar fi oferit prefectura poliției de aci d-lui D. Pruncu.

E vorbă că în Focșani să se înființeze o școală de meserii cu un orfelinat pentru copii de funcționari și militari scăpați.

Aflăm că d. Nic. Xenopol, directorul *Voinței Naționale*, e greu bolnav.

Azi se judecă la Severin, înaintea curții cu jurați, procesul intentat de d. senator Ilariu Isvoranu gazetei *Voința Mehedinților*. Această foaie e acuzată că a insultat pe capi opoziției coalizate cu prilejul intrunirii din Severin.

Printre apărători sunt și dd. deputați Em. M. Porumbaru, Sefendache și Steriade.

La casele în eonstrucție Nr 4 din strada Sf. Ionică s'a întâmplat o nenorocire alaltăierii. O lucrătoare încărcată cu o găleată de var a căzut de la etajul III.

Nenorocita fu dusă la spital într'o stare oribilă

Alaltăierii s'a găsit spânzurat în strada Posta-Veche Nr. 10, de crucea unei ferestre, un individ cu nume străin. Mobilul sinuciderii nu e cunoscut până acum.

Prințesa Al. Bibescu, după ce a stat câte-va zile la castelul Peleş, a plecat în Moldova.

În apropiere de Babadag (Dobrogea) s'au găsit câte-va pietri mari cu inscripții vechi. Vor fi aduse în curând la București.

Voința Națională află că d-ra Miza Bilcescu, fiica d-lui Bilcescu, directorul Băncii Naționale, care urmează cursul de drept de la facultatea din Paris, prezentându-se Vinerea trecută la concursul de dreptul roman instituit de comuna Parisului a obținut premiul I, consistând într'o medalie de aur și 2000 lei.

După informațiile ce avem, d-ra Bilcescu a renunțat la cei 2000 lei în folosul studenților lipsiți de mijloace.

Ni se scrie din Bruxelles că d. Neculai Elie Idiero, din Iași, a trecut cu distincție examenul de doctor în științele politice și administrative la facultatea de drept de acolo.

Citim în *Lloydul român* :

Din sorginte sigură aflăm, că în toamna viitoare vinuri de calitate inferioare vor fi căutate pentru Franța și măi cu seamă pentru Marsilia. Cu privire la această informațiune credem în interesul exportatorilor noștri de vinuri d'a le face cunoscut usantele pieței din Marsilia, cari sunt următoarele : Vinzarea se face franco, cheiul Marsilia, pe hectolitră fără butoiu, drepturile vamale în sarcina vinzătorului, plata comptant cu scompt de 2 la sută sau contratată pe 90 zile fără scompt. Plata comptant este regula generală. Achitarea drepturilor vamale se face de către reprezentanții (agenții) vinzătorilor, cari avansează acești bani. Comisionul agenților este de un franc pe hectolitră. Transportul butoiului gol se plătește de către cumpărător. Umplerea vaselor în Marsilia se face cu cheltuiala vinzătorului. Se exige vinuri conținând 15 grade alcool neutral de bună calitate. Curtagiul se plătește în Marsilia. Se vinde și după probe pecețuite : calitățile curente sunt : vin roșu ușure (petit vin rouge viné) ; vin roșu frumos (culoare frumoasă) și vin alb (sec) toate de 15 grade.

DECRETE

D. Constantin Vasilescu este numit în funcțiunea de sub-comisar clasa I pe lângă prefectura poliției Capitalei, în locul d-lui I. C. Zosima, demisionat.

D. M. Berar, profesor de limba germană la școala normală superioară din București, e numit definitiv la catedra sa, considerat fiind ca un profesor secundar.

Locotenentul-colonel Persiceanu Constantin s'a mutat din regimentul 2 roșiori și s'a numit pe aceeași zi comandant al regimentului II călărăși, funcțiune aflată vacantă.

DIN AFARA

Rusia și Anglia.

Până în acest moment regina Victoria poate să fi și chemat pe lordul Salisbury spre a l'însărcina cu formarea noului cabinet. Ori cum se va alcătui acest minister, un lucru se poate considera aproape ca sigur, că lordul Salisbury va avea a dirige oficiul de Externe. Deja de pe acum foile austro-ungare își exprimă speranța cu o bucurie destul de vedită, că poștele de curerie și veleități de întindere ale Rusiei vor găsi în lordul Salisbury un adversar hotărât. Ast-fel *Pester Lloyd* scrie între altele :

Numele Marchizului de Salisbury însemnează, pentru politica externă a Angliei, o programă complectă și clară, ce stă în legătură cu cele măi bune tradițiuni și amintiri ale Angliei. El a fost odinioară colaboratorul cel măi ager al politicii strălucite a lordului Beaconsfield : acum el este moștenitorul ei cel resolut. Simburile și steaua politicele lui Beaconsfield a fost marea idee, că interesul cel măi însemnat Europei este de a respinge la timp pericolele, ce amenință pe Europa din partea Rusiei, care în nesățul ei caută să înghiță o țară după alta și a și întinde neconștient domnia, fie-cu arma, fie cu vorbe dulci și cu masca ipocrită de iubire de pace și de propagarea culturii.

Și acum un an lordul Salisbury a stigmatizat pe Rusia într'un discurs public, zicând că ea este acel Stat, pentru care nu există națiunea de credință și de loialitate. De atunci Rusia a făcut tot ce i-a stat prin putință, spre a confirma zisele de măi sus.

Luând în mână conducerea politicele externe a Angliei, lordul Salisbury face să ne aducem aminte de acel timp mare și fericit, când Rusia a fost umilită, sdruncinată în lăuntru, izolată și nescolită în afară (în urma tractatului de Berlin). Atunci umilirea suferită de Rusia a fost măi mare de cât chiar în urma războiului din Crimeea, pentru că după succese mari militare a trebuit să joace un rol, ce s'ar fi părut poate nesuferit și chiar unii învins.

Afară d'asta foile streine, măi ales cele austro-ungare, nu scapă din vedere, că Rusia va căuta și va găsi tot-d'auna în peninsula balcanică elemente, de cari să se poată folosi în sensul planurilor sale. Turcia e nepunctuoasă ; Grecia s'a hotărât de nevoie să măi aștepte, iar Serbia, prin organul regelui său, a declarat în fața lumii, că astă-zi ca și în trecut, este în dușmănie cu Bulgaria.

PARTEA ECONOMICA

Paiele de in din Dobrogea.

Afară de întrebunțarea ce am arătat — prin *Revista Armatei* de la 30 Iunie că s'ar putea face cu paiele de in din Dobrogea, ele măi pot servi încă cu mult folos la fabricarea hârtiei ; căci, se știe că, nici o altă materie — din lume — nu poate da o măi bună calitate de hârtie, ca paiele de in.

În special fabrica de la Letea, care a contractat aprovizionarea Statului cu hârtie, ar găsi — în Dobrogea — o enormă cantitate de material.

Cumpărarea acestor paie din localitate, n'ar costa nimic, din contră, cea măi mare parte din cultivatorii de in, ar fi mulțumiți — ba chiar recunoscători — că scapă de dâșele. fiind-că n'ar măi fi nevoiți să asiste inșiși la arderea lor, în scop de a evita accidente.

În cazul când fabrica Letea, — în interesul siguranței sale, — ar crede măi nemerit

a localiza aprovizionarea acestor paie, adică cumpărându-le de la un loc, atunci, prețul cu care va plăti, s. ex., *trei sute de hectare*, nu se va uita de cât maximum la *una sută lei*. (Inchipuiesc și ori-cine, ce cantitate de paie se poate scoate din aproape 600 de pogoane, căci cam cu atât echivalează 300 de hectare).

Cunosc aici proprietarii, cari au vândut unei fabrici de cărămizi, paiete adunate după o suprafață de aproape 300 de hectare în doi ani consecutivi, cu preț de 100 lei și a și mulțumit încă din suflul cumpărătorului.

Transportarea lor până la Letea, sau ori unde, încă se poate face cu multă ușurință, întrebându-se o mașină de presat în scop de a evita volumul.

Dacă fabrica de la Letea, sau alta, ar voi să facă cel puțin o *experiență*, atunci e să mă însărcinez ca, cu propria mea cheltuială, să îi trimit câte-va tone și sunt sigur că va reuși pe deplin.

Chiar d. Culoglu, prefectul districtului Constanța, ca și cei mai însemnați cultivatori ai inului de aici, împărtășesc în totul această întrebare a paielor de în.

Locot. Tarnovsky.

ECOURI STREINE

O situație teribilă.

Rare ori se întâmplă, ca să treacă un tren peste cine-va, fără să l'atingă. Într-o asemenea situație s'a găsit mai deunăzi un împiepat de la gara din Raab, care voind să treacă linia a căzut între șine, dar s'a lipit așa de bibe de pământ, în cât un tren întreg a trecut peste dînsul fără a l'face vre-un rău. În asemenea momente un minut e un secol!

Dramă de familie.

Comuna Bylegure (în Austria) a fost într-una din zilele trecute teatrul unei crime oribile. Femeia locitorului Schütke a omorât cu toporul pe trei copii al săi în vârstă de la 5 până la 12 ani, într-un acces de nebunie. Deja cu o zi înainte femeia era să taie cu coasa pe bărbatul său. Urându-se la timp măsurile necesare, a urmat oribila nenorocire cu cei trei copii.

Serbarea republicei.

În ziua de 2 (14 Iulie) se știe că a fost serbarea națională a republicii franceze, cu care ocaziune s'au dat multe și diverse spectacole, concerte, etc. Insa aceste festivități s'au plătit nu numai cu bani, ci și cu sângele unor persoane—ca tot'dauna. Iată câte nenorociri s'au întâmplat în acea zi în Paris din cauza serbarii:

Un lucrător, voind să tragă cu un pistol vechiu a fost greșit rânit la mână, spargându-se pistolul.

Un pompier a fost rânit la braț prin descărcarea unui tunuleț.

O fată a primit un glonț de revolver în șoldul stâng.

Un cal speriat a resturnat și rânit șapte persoane: unei dame i s'a frânt brațul; unui băiat piciorul, etc.

O damă a fost resturnată și rânită de o trăsură. — Un comisar de poliție a fost contuzionat la braț.

Un băiat a fost lovit de un glonț de revolver în piept.

La un bal un tînăr a primit un glonț în șold.

Un copil a fost greșit rânit în urma exploziunii, unui pistol.

La un bal, s'au bătut mai mulți tineri cu cuțitele. Unul din ei a fost greșit rânit.

PARTEA LITERARA

DIN TAINELE BOSFORULUI

(NUVELE)

(Urmare și fine)

Iar din partea despre răsărit a Bosforului, acolo unde stau barcașii peste noapte, — este cineva, care nu doarme, care veghează tot ca Hamid și Zenebe, atât numai că el este pe atât de nefericit, pe cât de fericiți sunt aceștia.

Este pașa, care în această seară va pândi după fiul său, și l' va pedepsi împreună cu Zenebe dacă l' va găsi de vinovați.

— Iată două pungii pline cu lire, zice către doi săraci de lucrători, care steteau pe malul mării și se gândeau poate la aceea, că ce o să mănânce mâine.

Luați aceste pungii, urmă apoi cu vorba pașa către cei doi săraci, dar astă seară să faceți tot ce vă zice eu!

Acelora li se părea un vis aceste vorbe: cum, lor două pungii pline de lire, lor, care nici măcar o liră nu au avut în viața lor?! Și pentru ce, și de la cine?... Cine este acest om, și ce le cere?... Nu le venea a crede atâta fericire! Vor mânca dar și ei fierțură, vor îmbrăca haine mai bune și nu vor plânge nici copiii acasă de foame!

— Poruncește, stăpânul nostru, vom face ce veți cere, răspunseră aceștia.

— Luați o barcă și haideți!

Și luară o barcă. Se duseră până la palatul unde locuia pașa. Acolo îi aștepta o cadână, pe care o luară în barcă.

— Au plecat, întrebă pașa de cadână.

— Este un ceas de când a plecat.

— Îi vom întâlni negreșit?

— Dacă nu i-a înghițit apa, trebuie să l'găsim. Barca este însemnată, o vom cunoaște-o și din departe.

Barcașii trăgeau din lopeți, de rămănea calea ca argintul de albă, luminată de lună — în urma lor. Ce să asculte ei la aceea ce vorbește pașa. Ei sunt plătiți chiar și atunci, dacă nu o noapte, ci o suală de nopți ar trebui să tot tragă din lopeți.

Lăsară o cale lungă îndărătul lor.

Lăsați mai încet, le zise pașa barcașilor, și apoi zise și către cadână: Mi se pare că văd o barcă în depărtare legându-se pe apă.

— Ei sunt, cunosc barca, fiindcă lucește. Le-am pregătit dinadins pe aceia, care este ghintuită cu alamă și apoi nu vezi cum se leagănă. La lopeți nu-i mai este nimănui gândul. Nu le trebuieș lor barcaș, și nici ei nu au vreme să tragă din lopeți, — așa îi vorbea cadână stăpânului ei uitându-se în ochii lui.

Se aștepta ca aceste vorbe să l' doară pe pașă, în tocmă precum i-a făcut ei durere pașa aducând în casă pe Zenebe, și de când la ea nici nu se mai uită...

— Tac, nu mai vorbi, nu-mi invenina sufletul! Este prea multă ură și așa în pieptul meu, — îi zise pașa, și porunci barcașilor să tragă spre acea barcă, pe care o vedea în depărtare. Aceia fără a zice o vorbă, fără a întreba de ceva, făcând după poruncă.

— Și acum să faceți aceia, pentru ce v'am plătit, le zise pașa barcașilor. Vedeți acei doi tineri: îi veți pierde pe amândoi cu această sfoară, și le întinse o legătură de sfoară de mătase.

Aceia se înspăimântară la auzul acestor vorbe și se uitară turburați la pașă.

— Eu vă zic să l'ucideți, păcatul al meu este, voi faceți numai dupe plată!

— Dar, — și numai atât putu să vorbească un barcaș, cel alt nici atâta nu putu de frica ce l' cuprinsese.

— Nici o vorbă, îl întreruse pașa. Eu vă poruncesc, sau și mai mult nu zise nici el, ci și desfăcu doloma, (auteriu).

La brâu avea etagan ascuțit și niște pistoale încerate.

— Indreptați barca, le mai zise strângându-i de umeri, și barcașii nu se mai împotrivi, se îndreptară spre acea barcă, în care Hamid și Zenebe visa un vis dulce.

— La lucru acum, le porunci apoi pașa barcașilor când ajunse aproape de tot de acea barcă, și îi împinse cu puterea în barcă pe care erau Hamid și Zenebe.

Se auziră apoi dintr'odată două țipete. Erau ale lui Hamid și Zenebe, cari se înspăimântară când ca din senin simțiră câte o sfoară încolăcindu-se împrejurul gâtului lor...

Din câtă fericire nu l' treziră pe ei acești barcași, câtă fericire nu curmară câteva fire de mătase... O lume să fi omorât acești doi tineri, și ei totuși sunt pe deplin pedeșiți numai prin aceia, că au fost tuburați din aceste dulci momente.

— Dar ce-i asta, strigă furios Hamid vrând să deparțeze de pe gât sfoara care tot mai tare îl strânge.

— Asta este osânda voastră, răsplata păcatelor pe cari le-ați făcut, — zise acum pașa, tata lui Hamid.

Hamid înleamni. Nu mai știa să zică nici o vorbă, se încercă numai, așa ea zdrobit de o putere mai mare de cât a omului să ia de la gâtul său și a Zenebei sfoara ce l' strângea.

— În zadar ați voi să scăpați acum de această pedeapsă, căci ori unde veți fugi, asta vă așteaptă. Așa este scrisă în lege pedeapsa pentru păcate ca ale voastre...

Și în zadar s'ar mai și fi încercat Hamid să scape de moarte... Mătasea așa moale cum e, strânge viața din om când este în mâini ucigașe.

Hamid căzu lângă Zenebe, care numai atât îi mai putu zice:

— Hamide, eu mor de dragul tău!

Și buzele lui Hamid îi închiseră și glasul și viața...

Și tot în acest timp se închiseră valurile și asupra cadănei, care venise cu pașa.

Pașa o oruncase în mare. Nu voia să știe cine-va, afară de el, că fiul său ce a făcut și că Zenebe cum l'a înșelat, nici despre cum a știut el se pedepsească păcatul chiar și atunci, când l'au făcut aceia, pe cari mai mult i-a iubit în această lume.

— Și voi plecați cu barcă cu tot din acest oraș; mai iați o pungă pentru drum, le zise barcașilor. Aceia plecară după ce mai luară câte o pungă, iar pașa trecu în barca, în care acum se stinseră din porunca lui două vieți tinere și pline de fericire...

Așa poruncește legea, zise în sine cu durere, și ochii îi se umpluseră de lacrimi, căzu lângă aceste două vieți stinse, le sêrta, le mângâia obrazii, și plângea, de parcă acum i se rupe inima de durere... Ce frumoși sunt și morți!... Cât de mult mă doare că a trebuit să fac așa... dar am voit să nu calc nici legea, și să mă scap și pe mine și pe ei de rușine.

În ziua următoare se răspândi vestea în tot Stambulul, că Hamid, fecior tînăr de pașă, s'a găsit mort pe o barcă la poartă palatului tatălui său...

Era tînăr, și ar fi făcut podoba armatei, așa ziceau cei cari îl cunoscuseră și l' plângeau din toată inima.

Și tot în această noapte se mai întâmplase și altă nenorocire în palatul pașei.

Zenebe, cadana cea mai tînără și cea mai frumoasă, pe care o cumpărase cu multe pungii de lire de la părinții ei săraci, — murise.

Cine avea dreptul să cerceteze cu ce moarte?!

Și cine ar fi și îndrăsnit? Aă nu era pașa pașă, care numai Padișahului datorste răspunde?! Și apoi ce lucru mare este să moară o cadână și un fecior mare?! Asta nu numai acum s'a întâmplat în Stambul, ci și de altă dată, și nici atunci nu a întreat nimeni cum și de ce?

Pe pașă de aci încolo nu l'a mai văzut nimenea vesel. Toată viața sa jăli pe fiul său mort fără de vreme...

Nu departe de palatul pașei e cimitirul. La o parte a cimitirului, sub un salcâm pleios, este un mormânt: mormântul lui Hamid.

La acest mormânt vine în toate seriile un om bătrân și stă mult cu fruntea rezimată de piatra celui mormânt... Lui îi este scump și iubit acest mormânt!

Nuam Bosforul și lacrimile celui om bătrân ar ști să ne spună pentru ce l' este acest mormânt așa de scump și iubit!

Lacrimile vorbesc de durere, iar Bosforul tace, tace.

Constantinopol, 2 Iulie 1886

Ion Russu.

STUDII METEOROLOGICE

(Istoricul lor în România)

de SIEP. C. HEPITES

[Urmare]

Cu începerea anului 1884, începură să sosească și instrumentele destinate pentru Institutul meteorologic. După multe cercetări și chibzuințe se hotărî ca acest institut să se instaleze provisoriu în aripa despre nord a scoalei de agricultură de la Ferestrău, de lângă București, unde până acum se făceau oare-care observațiuni meteorologice. Începu amenajarea localului afectat pentru această precum și instalarea instrumentelor, ast-fel în cât la 1 Iulie, 1884, Observatorul meteorologic putu înregistra diferitele elemente climatice.

FOIȚA „ROMÂNIEI LIBERE“

— 10 Iulie. —

2

AHO! — AINTE

DE

B. P. HASDEU

(Fragment inedit din Etymologicum magnum Romaniae)

— Urmare —

Aice s. aici, adv.; ici, en ce lieu, en cet endroit. Dublet etimologic cu vechiul aici (=lat. ecc'hice), care a despărțat din limbă, și sinonim cu aci (=lat. ecc'hic), cu acilea și cu acolea (=lat. ecc'u'lie), aice sau aici nu diferă intru nimic prin sens de cel de'ntăiu, dar se deosebesc de cele-lalte trei.

Pe când aci funcționează adesea ca adverb de timp, de ex.: «îl vezi că aci l' toacă gura și aci amuțește», aice e tot'dauna adverb de loc. E necorect la Costachi Negruzzi, Scrisoarea XIX: „de aice începe un șir de Domni reî...“ unde ar trebui: „de aci începe“, de vreme ce e vorba de o epocă, iar nu de o localitate. E corect însă la Beldiman. Tragodia v. 21:

Aice am trebuință pe Iraelit să aduc Starea Moldovei să plângă, sau să puț să scrie lung.

Dar încatu l' prin puțină, mă voi nevoi și eu Osânda țării a scrie, ori cât îmi va fi de greu...

unde aice corespunde anume locului până la care ajunsese poetul. Numai intru cât a ci funcționează ca adverb de loc, el se poate confunda cu aice, care însă exprimă, în ori ce cas, o indicațiune locală mai precisă. Când țeranul din Mehedinți întrebă: „vi's aci?“, iar altul îi răspunde: „ni's aici“ (Preut R. Popescu, com Isverna), aici față cu aci e mai pozitiv, căci afirmă.

Ca adverb de loc, aice este intermediar între acolea și acilea, dintre care primul arată ceva mai depărtat, iar al doilea însemnează o apropiere imediată, adică câte-trele se înlanțesc într'o gradățiune, bună oară: „alergând să mă ajungă, iată l' acolea, iată l' aice, iată l' acilea în capul meu.“

În balada poporană „Miorița“, când ciobanul zice oitelor:

Ca să mă îngroape
Aice pe-a aproape
În strunga de oi,
Să fiu tot cu voi...

el nu înțelege acolea, căci ar fi o apropiere nelămurită și chiar vecină cu depărtarea; dar nu vrea nici pe acilea, care ar fi însuși locul ude se vorbește; ci in-

dică anume un punct mijlociu între ambele: „strunga de oi.“

Individualitatea lui aice apare mai cu seamă neted în unire cu prepozițiunile de e, pe, pînă. Când zicem: „de aice, pe aice, până aice,“ avem în vedere un spațiu bine determinat în gîrul nostru, cu noi-înșine drept centru; când zicem: „de acolea, pe acolea, pînă acolea“, avem în vedere o apropiere lipsită de un punct central; când zicem: „de acilea, pe acilea, pînă acilea,“ avem în vedere chiar centrul în care ne aflăm.

Aceiași semnificațiune cu aice sau aici are forma scurtă ice sau icî (=latinul hicc), cu emfază, icea, și forma cea lungă emfatică aici a sau aicea (=aice+a), ast-fel că'n balada de mai sus s'ar fi putut zice de o potrivă bine: „aice pe aproape ori: „aicea pe aproape,“ fără nici o deosebire logică. Așa în Alexandria lui popă Ion din Sân-Petru, text translat din 1620 (Mss. Acad. Rom.), pe aceiași foaiă citim: „...și scose-l de ice pe Adam și pe Evva și cu ficiori lui, și să aflară 14,000 mii de oameni, și eșit'au de ice la lume la țară voastră...“; mai jos: „...vinit'au aici a întăi ș'au lăcutit aici a 500 de ani, și aice au făcut' pre Cainu și pre Avelu...“; mai jos: „...daca murim noi, mergem într'alt loc și mai bun de aci a...“

Doină din Transilvania:

M'oi și duce, is ca dusă.
Numai floarea nu m'îr pusă,
Dară floarea pune-volu
Și de-ă c i e a duce-m'otu,
Duce-m'otu d'acîi din sat
Să le fac la hâde larg...

(Javnik-Bărsanu, 188)

sau:

Du mă, Doamne, de pe aici
Unde sînt zilele micî,
Că pe-a c i e a s'au m'arî
Și oamenii s'au reit...

(Ibid. 213)

Forma aici circulează în graiul mai mult de cât forma aice, și ambele mai puțin de cât emfaticul icea. Cătrele lipsesc dialectului istriano-român care întrebunțează numai pe a c i a sau c i a (=lat. ecc'hic + a), și dialectului macedo-român, unde sunt înlocuite prin a c i a și prin forma foarte interesantă a c o c e, corespuțtoare dacoromânului a c o c e, în „intr'a c o c e“ (=lat. ecc'hocce), care însă la noi are sensul de „mişcare spre aice“, iar nu „stare pe aice“.

v. Aci. — Acicea. — Acilea. — Acice. — Acolea. — Aicea. — Aice. — Ici...

Aicea s. aici, adv.; ici. Format din aice sau aici prin emfaticul a (v. ⁵A), aicea sau aici a păstrează aceiași nuanță de sens, dar e mai mult mai des în circulați-

Un om de bine, D. Vasile Paapa, murind pe la finele anului 1883, lăsă prin testament, suma de 50,000 lei pentru clădirea unui observator meteorologic. Pe d'altă parte în fondul de construcțiuni al Ministerului agriculturii, comerțului, industriei și domeniilor, de care deprinde serviciul meteorologic, d. I. Campineanu a rezervat suma de 100,000 lei pentru clădirea Institutului meteorologic, ast-fel în cât avem astăzi un fond de 150,000 lei care va servi la construcțiunea localului destinat a conține un institut de utilitate generală și imediată.

La 10 Decembrie 1884, am făcut cunoscut, prin scrisoarea următoare, diverselor servicii meteorologice din străinătate crearea Institutului nostru:

„Am onoare de a vă anunța că guvernul român, în dorința de a concura la studiul meteorologiei generale a decis, de la începutul acestui an deja, crearea la București, a unui Institut meteorologic precum și organizarea unei rețele de mici stațiuni pe mai multe puncte ale țării noastre.

Observatorul meteorologic, alipit Institutului, este deja instalat și observațiunile se fac regulat de la 1 Iulie. Sumele necesare au fost acordate pentru a zidi un edificiu special pentru Institut; până atunci observatorul este instalat într-una din arpele școalei de agricultură de la Ferestrău, la două kilometri de oraș, în același loc chiar unde se făceau observațiuni meteorologice pe o mică scară, de mai mult de 10 ani. În curentul anului viitor, sper că voi instala un număr oare care de mici stațiuni.

Esceleța sa, D. Ministru al agriculturii comerțului, industriei și domeniilor, de care deprinde serviciul meteorologic, bine voind a'mi încredința direcțiunea Institutului, vă rog, Onorate Domnule, să bine voiti a lua notă de această numire și culez a spera că bună voință ce vom întâmpina la d-voastră va permite în curând Institutului nostru născând să atingă la înălțimea institutelor deja vechi.

Rugându-vă să bine-voiti a primi mulțumirile mele anticipate, mi'm permit, Onorate Domnule, a vă expedia, odată cu această scrisoare prima operă (!) asupra meteorologiei publicate de noul nostru Institut în *Analele Academiei Române*.

Cea mai mare parte din persoanele la care m'am adresat au primit cu mulțumire scirea înființării serviciului nostru meteorologic și imposibilitatea de a indica numeroasele răspunsuri primite, mă mărginesc a transcrie, după datele lor, numai pe acele care au sosit până la 1 Ianuarie 1885.

D. I. S. Stass, președintele comitetului director al observatorului regal din Bruxelles.

Bruxelles, 17 Decembre 1884.

„Comitetul director al observatorului regal din Bruxelles a luat cu cea mai via plăcere, cunoscînd de numirea d-voastră în calitate de director al noului institut meteorologic al României și vă roagă de a primi felicitările sale.

Observatorul din Bruxelles va fi fericit de a putea concura la opera d-voastră în măsura mijloacelor sale.

Comitetul profită de această ocaziune pentru a vă acusa recepțiunea operii asupra meteorologiei ce a publicat noul d-voastră Institut în *Analele Academiei Române*.

(¹) St. C. Hepites. Serviciul meteorologic în Europa. Buc. 1884.

une, nu numai în viul graiu, ci mai ales în vechile texturi, în cari însă el se află în concurență cu dubletul său aicea. Așa în Omiliarul de la Govora, 1642, pe același pagină 49 a: „aice cunoaștește meșteră înșelăciune drăcască...“ și: „aice veț vedea mulțimea păcatelor tale...“; sau pe pag. 61 a: „nu numai acolo va să muncască, ce și aici muncăște iute...“ și: „tu aice căută puținel, frate și soro...“

În Dicționarul Mss. Bănăren (circa 1670 (Col. I. Tr. 1883 p. 422) ne întimpină numai forma emfatică: „Aicea. Hic.“ În cel slavo-român din aceeași epocă (Mss. al Societății Archeologice din Moscva) f. 60 a: „Zde. aicea; „Zdeșni, de aice...“ v. Aice. — Acicea.

Aidoma, adv.; exactement comme ca, de point en point, comme deux gouttes d'eau. Sinonim cu asemenea, la fel, leit, întocmai, dar mai afirmativ.

Aidoma = deplin asemenea, togmăi așa, real, impelițat; de ex.: copilul acesta este tată-său aidoma; am văzut pe dracul aidoma...“ (L. M.).

(Va urma).

D. R. Billwiller, directorul institutului meteorologic central din Elveția.

Zürich, 19 Decembrie 1884.

„Am luat, cu cea mai mare plăcere, notă de crearea Institutului meteorologic român anunțat prin stimabila d-voastră scrisoare de la 10 curent, precum și de minunată alegere a directorului său, în persoana d-voastră. Primiți-vă rog felicitările noastre sincere și fiți asigurați că ne vom da cea mai mare silință pentru a întreține relații amicale între Institutul nostru și cel al d-voastră. Vă mulțumesc foarte mult pentru trimiteră primului op al Institutului d-voastră.

D. Baron de Schleinitz, directorul oficiului hidrografic al admiralității Imperiului German.

Berlin, 19 Decembrie 1884.

„Oficiul hidrografic are onoare de a exprima mulțumirile sale cele mai sincere Institutului meteorologic pentru avizarea din 10 curent, despre înființarea Institutului meteorologic din România.

„Oficiul hidrografic a luat cunoștință, cu cel mai viu interes, de scopurile ce urmăresc Institutul și vă mulțumesc prin anticipație pentru promisiunea de a trimite publicațiile ce vor apărea acolo și nu vom lipsi nici noi la rândul nostru de a vă trimite opere ce vor apărea aci relativ la același subiect.

D. Dr. F. Osnaghi, directorul observatorului maritim al Academiei de comerț din Triest.

Triest, 21 Decembrie 1884.

„Vă mulțumesc pentru primirea interesantă d-voastră publicații Serviciului meteorologic în Europa, și tot d'odată mi-au permisunea de a vă aduce felicitările mele cele mai sincere pentru fundarea Institutului central român. Voi avea onoare a vă trimite, în viitor, raporturile anuale ale observatorului maritim Austriac (Observatoriu maritim) din Triest, din care primul an va apărea în cursul anului 1885.

D. Dr. H. Wild, directorul observatorului fizic central al Rusiei.

St. Petersburg, 30 Decembrie 1884.

„Atât ca președinte al comitetului internațional de meteorologie cât și în calitate mea de director al observatorului fizic central al Rusiei, viu a vă felicita pentru că România a creat, după inițiativa d-voastră, un Institut meteorologic la București și ați fost numit director.

Suntem siguri că, sub direcțiunea d-voastră, noul Institut va atinge în curând o poziție onorabilă printre cele alte institute similare și că va face servicii esențiale științei noastre. Cât despre mine, vă pot asigura că observatorul central al Rusiei va întreține bune relații cu d-voastră și va face tot posibilul pentru a ajuta, la caz de trebuință, lucrările și întreprinderile d-voastră.

D. Coumbary, directorul observatorului imperial meteorologic din Constantinopol.

Constantinopol, 30 Decembrie 1885.

Am aflat, cu cea mai mare plăcere înființarea Institutului meteorologic din București.

Gvernul român a fost bine inspirat nu numai creând acest nou stabiliment, dar încă făcând fericită alegere a directorului său.

Primiți, iubite și onorate director, felicitările mele sincere.

Nu de astăzi am onoarea de a vă cunoaște, și sper că relațiile noastre vor deveni mai strânse.

Incep prin a vă ruga să bine voiți a

autoriza stațiunile de la Sulina și Constanța a ne trimite, în fie-care zi, prin telegraf observațiile lor de la 8 ore dimineața.

Administrațiunile telegrafice din România și din Turcia au aderat deja la transmiterea acestor telegrame fără plată.

Institutul meteorologic o dată creat, am căutat să înființez diverse stațiuni ale căror observații să servească la studiul climatologiei țării noastre. S-au organizat astfel stațiuni la Giurgiu, Galați, Constanța, Turnu-Severin, Balota, Stribareț, lângă Slatina, Craiova, Pâncești-Dragomirești, lângă Roman și la Iași.

Stațiunea de la Giurgiu s'a înființat la 1 ianuarie 1884 după stăruința d-lui N. Droce Barciuanu, directorul gimnasiului din localitate și s'a instalat la gimnasiu chiar, unde însuși d. Droce Barciuanu face observațiunile. Instrumentele au fost parte luate din cabinetul de fizică al gimnasiului, parte procurate de institutul meteorologic.

Trebuie să menționez aci că la Giurgiu s'a făcut mai de mult observațiunile meteorologice. Se găsește câte va indicațiunile în această privință în *Monitorul medical* din 1863. Mi s'a spus că d. dr. Hintz s'a ocupat mult timp cu aceste observațiuni însă n'a publicat nimic.

Școala practică de agricultură de la Stribareț de lângă Slatina a început a funcționa la 1 Octombrie, 1883, și, pe la finele lui Decembrie, am înființat acolo o stațiune de al 2° ordin pusă sub conducerea neobositului director al acelei școli, ténérul d. Th. Cartianu.

La Galați, d. I. C. Vlassopulo și organiză singur o stațiune meteorologică cu care se ocupă cu un zel demn de orice laudă. Institutul meteorologic își completează stațiunea cu instrumentele ce îi erau indispensabile. Este incontestabil că iubirea ce d. Vlassopulo are pentru studiul chestiunilor climatice și, mai cu seamă, esacitate și minuțiozitatea ce pune în culegerea datelor de acest fel, ne vor procura observațiuni care ne vor fi de mare folos.

[Va urma]

VARIETATI

O ciudată anecdota. — Ziarul *Le Constitutionnel* din Paris publică o ciudată anecdota puțin cunoscută, după care cauza căderii primului imperiu ar fi fost o simplă greșeală tipografică. Această particularitate, zice foaia pariziană, este menționată într-o notă citită la 20 Martie 1836, la Academia regală din Rouen, de Berger de Xivrey, asupra primelor încercări tipografice. La epoca, în care Napoleon I făcea niște proiecte gigantice asupra alianței sale cu împăratul Alexandru, *Le Moniteur journal de l'Empire*, publică un articol, în care se zice, vorbindu-se de cei doi monarhi puternici: Acești doi suverani, a căror unire nu poate fi de cât invincibilă... Cele trei litere din urmă ale cuvântului *unire* (union) căzând pe când se pune în pagină, țarul cetii cu indignație: „Acești doi suverani, din care unul (l'un) nu poate fi de cât invincibil... Erata, care apăru în numărul viitor, îl mânia și mai mult, și demersurile oficiale făcute pentru a aranja lucrurile, nu ajunseră la nici un rezultat favorabil. Ast-fel, o împăcare între cei doi împărați deveni pentru tot-d'auna un lucru cu neputință, în urma acestei nenorocite greșeli de tipografie.

FOIȚA „ROMANIEI LIBERE“

— 16 Iulie —

45

ADOLPHE D'ENNERY

MARTIRĂ

[Urmare]

— Pe tine te cheamă Maltar? zise Englezul. Și ești în serviciul d-lui conte de Moray? Da. Te cunosc. Tu m'ai primit, azi de dimineață, în strada Varennes. Ai să mi spui ceva?

— Da stăpâne, răspuse Maltar cu o voce dulce.

— Domnișoara Pauletta te a trimes?... Nu? e bine?

— Ba este sănătoasă!

— A! atât mai bine! zise d. Drack oftând ușurat.

Pe urmă, ca și cum s'ar fi rușinat de mișcarea aceasta bună, zise iar numai de căl.

— S'apoi nici nu știu pentru ce te-am întrebat. Eu, n'o cunosc pe d-șoara Pauletta. Nu mi este nici soră, nici fată. Dacă ar trebui să te tulbur pentru domnișoarele pe care ți le aruncă pe brațe, sub pretext

ul că ai făcut cu densa o călătorie de șase săptămâni și că te-ai aruncat în apă ca s'o scapi să nu se inee, apoi n'ai mai sfinși...

Așa dar, s'au petrecut toate bine în otele din strada Varennes, după ce am plecat eu? zise bunul Englez nemaî putând impune inimii sale masea egoismului. Ei bine! foarte frumos din partea d-șoarei Pauletta ca să mi dea de știre, pentru că ți spun drept că eram cam îngrijat.

— Nu m'a trimes domnișoara Pauletta, zise Indianul.

— Dar?...?

— Și lucrurile n'au mers bine în strada Varennes.

— Drace! drace!... fă-mă atunci să înțeleg ce te-a adus aci pentru că nu pot ghici.

Maltar spuse tot ce se întâmplase în casa d-lui de Moray.

Indianul fusese de față la unele scene. Pe altele le prinsese. În sfârșit se strecurase în camera d-șoarei Pauletta, și ea îi spusese, tremurând de nechez și de disperare, tot ce i se întâmplase cu noua nevastă a tatălui ei.

— Ténără stăpână este prea nenorocită isprăvi indianul. Inșă nu suferă numai ea, și mai este cine-va mai nenorocit de cât ea.

— Mai e vorbă! crez și eu!... zise d.

Ilic Teler din orașul Peatra, venit la 3 curent în comuna Căieni, județul Putna, cu plute de herăstrae pe riul Siret, s'a dus să și cumpere niște frânghii pentru legatul acelor plute și, în momentul pe când traversa acel riu, de la Căieni spre Liesci, s'a răsturnat luntrea și, nesciind să inoate, s'a necat.

Conducătorii luntrei însă anume Ioan Grigorașu și V. Popoiu, sciind să inoate, au scăpat cu viață.

Tot în acea zi Nicolai Campanu, aflat în serviciul d-lui arendaș al moșiei Căieni, voină a trece riul Putna cu o luntre și pe când se afla pe sub un mal înalt, s'a dărâmat acel mal peste densul afundându-l împreună cu luntrea în apă.

Cu concursul mai multor săteni însă, ce se aflau în apropiere, s'a reușit a se scăpa cu viață numitul Nicolai, având pe corp mai multe contuzii.

Serviciul telegrafic al „României Libere“

New-York, 21 Iulie.

Știri private din Matamoros relatează asupra unei încercări între o ceată de resculți cu un detașament de trupe, în care insurgenții au suferit mari pierderi. Mai mult insurgenții, fugiți din Mexic pe teritoriul american, au fost prinși și împușcați.

Paris, 21 Iulie.

Demonstrațiunile ce au fost Sămbătă și Duminică în Marsilia înaintea birourilor de redacție ale foii orleaniste *Soleil du Midi* s'au repetat ieri cu mare sgomot. Strigătele și injuriile au degenerat în cele din urmă în încercări. S'au rănit trei agenți polițienesci și s'au asestat patru indivizi. După ce jandarmeria a primit ajutoare a reușit să împrăștie mulțimea. La miezul nopții liniștea era restabilită.

Ziarul *Soleil du Midi* a intentat proces orașului pentru pagubele suferite.

Constantinopol, 21 Iulie.

S'a amânat din nou plecarea comisarilor turcești pentru revizuirea statutului organic rumeliot, de oare-ce Poarta n'a încă o hotărâre definitivă asupra unor puncte din instrucțiunea, ce este a se da comisarilor.

MAINOU

Ieri la 4 și jumătate ore s'a ținut un consiliu de miniștri, la care au luat parte toți miniștrii și directorii drumurilor de fer și tutunurilor. Cestiunea principală care s'a tratat a fost negociațiunile neisbutite cu Turcia. Azi comisiunea tratatelor de comerț lucrează cu d. Ferechide. Gvernul este foarte preocupat de această afacere care pe fie-ce zi se năprește.

O comisiune compusă de d-nii Chivu, Burcă, Poenaru Bordea, consilier de Curte, foști președinți ai Notariatului, și d. Carp, actual președinte, elaborează instrucțiunile și formularele pentru noua lege a actelor autentice. D. Rădoiu, președintele tribunalului de comerț, prepară și d-sa o lucrare în același sens, care ar veni să îmbogățească biblioteca juridică datorită deja neobositului magistrat.

Domnu și doamna Stolojan pleacă mâine la Călimănești pentru a pre-

sida inaugurațiunea nouilor băi. D. arhitect Cerkez, pleacă pentru aceiași gestațiunea.

În lupta de tarife ce Austria ne-a declarat, împărăția vecină este decisă a nu cruța nimica. Demersuri au fost făcute pe lângă Lloyd pentru ca vapoarele austriace să nu mai facă cabotajul nici serviciul de persoane între porturile române.

Compania vapoarelor a declinat bine înțeles aceste propozițiuni. Știm noi însă dacă față cu o îndemnitare și ar fini prin a ceda?

Miniștrii veniți ieri în Consiliu s'au întors iarăși la Sinaia, iar d. Brătianu la Florica.

Comisiunile școlarilor preparați în particular, care au funcționat la liceul St. George și la Senat, eși de depun astăzi rapoartele lor.

Aflăm că confratele nostru, d. N. Xenopolu, directorul *Voinței Naționale*, este greu bolnav. Dorim a comunica cât de curând știră a despre perfecta sa însănătoșire.

Institutul Penescu, din Turnul-Măgurele, este transferat în București, la o clasă acum înființată.

Consiliul comunal al Capitalei se strânge regulat, pentru a judeca contestațiile la listele electorale. Astăzi se adună la orele 4, d. am.

S'au luat dispozițiuni pentru înființarea câtor-va revizorate școlare, în limitele fondurilor bugetare.

Em. S. Mitropolitul-Primat a sosit ieri la Călimănești, în deplină sănătate.

Ministerul școlaelor va publica o dare de seamă despre distribuțiunea premiilor din anul acesta, împreună cu discursurile pronunțate la solemnități.

Doctorul Severeanu a plecat cu familia la Suzana, iar de acolo va merge la Bălătești.

Artistul nostru Storek lucrează busturile bătrânului Laurian și doctorului Marcovici.

La stabilimentul apelor minerale din Bughea, publicul are la dispoziție salon mare pentru serate.

O cameră mobilată, bae și mâncare (dejun și prânz) costă 6 lei de persoană, 11 lei pentru două persoane.

Ni se scrie de la Călimănești, cu data 6 Iulie:

Hotelul cel nou este foarte frumos, băile sistematic alcătuite; se încălzesc prin abur; cabinele spațioase, numai nu sunt încă terminate. Nu e gata încă nici restaurantul renumi-

tului hotelier Hugues care n'a purtat grije să și aducă până astăzi personalul trebuincios.

Odăi avem numai 74 în total pentru pasageri, și sunt toate deja date. Amănunte, peste câte-va zile.

SPECTACOLE

GRADINA RAȘCA. — Astăzi Joi, 10 Iulie: Coșul mahalalelor. d. Kremó. Măine, Vineri, reprezentațiune extraordinară, la Rașca. Programă interesantă. TEATRU DACIA. — Joi, 10 Iulie. I. O crimă nenăzită. II. Cănoana calopi busnic sau copilă de 48 de ani.

Satin merveilleux negru (numai mătăsa) fl. 1.15 de metru până la fl. 6.45 (în 16 difer. calib) trimele în rochii și bucăți întregi fără vama, la domiciliu, depou fabricii de mătase G Henneberg (furnisor al Curții imperiale) Zürich. Mostre imediat. Epistolele costă 10 cr. porto.

Doctorul C. I. MANOLESCU Special Boalele interne și copii. S'a mutat Strada Sfinților Nr. 8. Intrarea Strada Basarab 11. — Consultații 12—2 ore p. m

Frații FANTINI & Co Strada Carol 16 și Calea Victoriei 96 Fabrica și deposit de cuțitărie, unde se repară și se ascute ori-ce obiect tăios, precum brice, unelte de Chirurgie, etc., etc.

VIN NEGRU de Oravița și Golu-Drancea Vechiu de 4 ani, calitate superioară tuturilor altor vinuri. — 15 fr. vadră și ALB DE DRAGAȘANI din recolta anului 1881. — 15 fr. vadră la PAUN POPESCU & C^{omp.} 18, STRADA LIPSCANI, 18.

CASA DE SCHIMB C. STERIU & C^{omp.} No. 19, STRADA LIPSCANI, No. 19. CURSUL BUCURESCU Pe ziua de 21 Iulie 1886, ora 10.

	Cump.	Vend.
5% Imprumul Comunal	75 1/2	75 1/4
5% Scrisuri Funciare urbane.	82 1/2	82 1/4
5% Rurale.	86 1/2	86 1/4
5% Rentă Română perpetuă.	92 1/2	93
5% amortisabilă.	97 1/2	97 1/4
6% Scrisuri Funciare Urbane.	91	91 1/4
6% Oblig. de Stat (conv. Rurale).	88	88 1/4
6% Căile ferate Rom.		
7% Scrisuri Funciare Urbane	99 1/2	100
7% Rurale.	102 1/2	103 1/4
5% Imprum. Comunal 1884 noi.	—	—
8% Imprumul Openheim	218	220
Oblig. Case. Pensiun. (Nom. 300)	32	34
Impr. cu prime orașul Bucurest.		
Acțiuni Credit Mobilier		
Naționale	157	158
Dacia-România	210	211
Banca Națională	265	268
1000	1005	
Mărci Germane	202	203
Bilete Franceze	125	125 1/2
Englese	99 1/2	101
Ruble Rusești	25 1/2	25 1/4
Aur contra Argint și Bilete	248	248 1/2
	14.85	14.95

NB. Cursul de mai sus este în monedă de aur scoțit după cursul fiscalul. Adresa pentru telegrame: STERIU.

une ce este datoare să aibă pentru nevasta tatălui său.

— Ah! ah! a dracului pretenție mi s'ar părea mie lucru asta dacă m'ășî tulbura! zise domnul Drack dând cu pumnul în masă. Și tu le-ai spus toate astea copilei? Ai avut barbaria asta, tu, care pretinzi că iubești pe Pauletta?

— Trebuia. Stăpânul poruncise.

— Și ce a zis ea după ce i-ai spus? Mă prind c'a început să plângă!

— Ba nu! din potrivă.

— Cum? din potrivă! a ris?

— Da. Inșă cu un ris așa de ciudat și amenințator par'că, va să zică nu trebuie să mă văz nici odată pe mama dacă trebuie să plătesc fie-care sărutare cu o lașitate și cu o injosire. Lasă, Maltar, nu te tulbura de mine! mi-a mai zis. Are să vie o zi mai curând de cât se crede, când o să trebuiașcă să vie mama să mă sărute. Și ziua aceea are să fie când voi fi moartă!

— Dar la dracu! pentru ce ai venit să mi spui toate acestea? zise d. Drack foarte mâhnit. Pot eu oare ceva? Dacă e faptă de om cuminte ca să vii să mă superi cu astfel de istorii, care nu mă privesc!

(Va urma.)

